

**Przemówienie Włodzimierza Humnickiego
podczas uroczystości pogrzebowych Śp. Profesor Danuty Małeckiej
na Cmentarzu Powązkowskim
Warszawa, 21.06.2010**

Nasza droga, kochana Pani Profesor! Z najgłębszym żalem i smutkiem żegnają Cię wszyscy Twoi uczniowie i wychowankowie, studenci, magistranci, doktoranci, a wśród nich najbliżsi Twoi współpracownicy z Zakładu Hydrogeologii. Ze szczególnymi uczuciami żalu żegna Cię blisko 130 Twoich magistrów i 6 wypromowanych przez Ciebie doktorów. Imponowałaś nam zawsze swoją wiedzą, kompetencją fachową, rzetelnością i dociekliwością badawczą oraz niewyczerpanym zapałem do pracy, nawet w najtrudniejszych górskich warunkach terenowych. Wymagałaś od nas bardzo dużo, ale zawsze byłaś naszym wielkim przyjacielem. Dziękujemy Ci za przekazaną nam wiedzę i doświadczenie. Sama stwierdziłaś kiedyś, że połowę swojego życia zawodowego poświęciłaś nam, swoim studentom i magistrantom. Ale w dniu dzisiejszym chcemy podziękować Ci nie tylko za otrzymaną wiedzę i doświadczenie, ale przede wszystkim za niezmiennie okazywaną nam wszystkim dobroć i życzliwość, za wielkie serce, za nieustanne tworzenie przyjaznej nam wszystkim, niezwykle ciepłej, niemal rodzinnej atmosfery, zarówno w czasie naszych zespołowych wyjazdów w teren, a także tu w Warszawie, od święta i na co dzień. To dlatego dziś w tak wielu naszych oczach pojawiły się łzy.

Podziwialiśmy niewiarygodną Twoją umiejętność załatwiania spraw niemal niemożliwych. Przede wszystkim laboratorium i baza terenowa na Łysej Polanie, zorga-

nizowane przez Ciebie w sercu Tatr w trudnych dniach stanu wojennego. Dziesiątki magistrantów, doktorantów i pracowników Wydziału Geologii przez ponad 20 lat korzystało z dobrodziejstwa tej bazy. I mimo, iż budynek na Łysej Polanie już nie istnieje, miejsce po nim, choć dziś porośnięte wysoką trawą, będzie nieodłącznie kojarzyć się z Twoją Osobą i Twoim Imieniem.

Osobiście związany byłem z Tobą przez ponad 30 lat. Spotkałem Cię po raz pierwszy w październiku 1976 r. jako student III roku, zafascynowany pięknem języka, klarownością i stylem prowadzonych przez Ciebie wykładów z hydrogeologii. Dziękuję Ci, Pani Profesor, za to, że wprowadziłaś mnie w tajniki hydrogeologii Tatr i Podhala, że byłaś promotorką mojej pracy magisterskiej i doktoratu, za wieloletnią pomoc w moich badaniach, za owocne zainspirowanie mnie problematyką hydrogeologiczną Pienin. Dziękuję Ci, moja Mistrzyni i Nauczycielko, za wszystko, co od Ciebie przez wszystkie lata otrzymałem!

Pozostaniesz na zawsze nie tylko w mojej, ale nas wszystkich, Twoich uczniów, wdzięcznej pamięci! Jestem głęboko przekonany, że pozostaniesz nie tylko moim sercu, ale również w sercach bardzo wielu z nas.

Wieczny odpoczynek racz Ci dać Panie! Odpoczywaj w pokoju!

Włodzimierz Humnicki